

Visto o expediente 207/2026, a instrutora do procedemento formula a seguinte proposta de resolución para a súa aprobación, se procede, pola Comisión da Transparencia.

Asunto: Reclamación en materia de acceso á información pública

Núm. Expediente: 207/2026

Interesado : -----

Organismo: Concello de Carral

ANTECEDENTES

Primeiro. Con data do 8.3.2026 o interesado formulou ante o Concello de Carral unha solicitude de acceso á información pública ao abeiro do disposto na Lei 19/2013, do 9 de decembro, de transparencia, acceso á información pública e bo goberno (en diante, LTAIP), e da Lei 1/2016, do 18 de xaneiro, de transparencia e bo goberno de Galicia (en diante, LTBG). A información solicitada abrangue os bloques que se indican de seguido:

- Recoñecementos extraxudiciais de crédito aprobados.
- Reparos da Intervención en materia de contratación e gasto.
- Servizos ou contratacións que continuaron prestándose sen cobertura contractual vixente.
- Certificación de extremos non concorrentes.

Segundo. Con data do 14.4.2026, ante a falta de contestación expresa por parte do Concello de Carral, o interesado interpuxo unha reclamación fronte á Comisión da Transparencia de Galicia.

Terceiro. Con data do 20.4.2026 a Comisión da Transparencia solicitou do Concello de Carral a remisión do expediente administrativo e a emisión dun informe sobre a reclamación presentada, dando entrada na Comisión o informe municipal en prazo.

Cuarto. Na documental do expediente consta unha “contestación” da alcaldía ao interesado con data do 25.5.2026, na que inadmite a súa solicitude, invocando a necesidade de reelaboración da información solicitada.

Quinto. Na documental do expediente consta un escrito do interesado no que se opón ao escrito remitido pola alcaldía.

FUNDAMENTOS XURÍDICOS

Primeiro. Competencia

O artigo 24.1 da Lei 19/2013, do 9 de decembro, de transparencia, acceso á información pública e bo goberno (en diante, LTAIP), de carácter básico na súa práctica totalidade, establece que contra toda resolución expresa ou presunta en materia de acceso á información, poderá interpoñerse unha reclamación ante o Consejo de Transparencia y Buen Gobierno, con carácter potestativo e con carácter previo á súa impugnación en vía contencioso-administrativa.

Pola súa banda, o artigo 28 da Lei 1/2016, do 18 de xaneiro, de transparencia e bo goberno (en diante, LTBG), establece que contra toda resolución expresa ou presunta en materia de acceso á información pública, poderá interpoñerse unha reclamación ante a Comisión da Transparencia, correspondendo a este órgano a súa resolución, de acordo co disposto no artigo 33 da mesma lei.

Ademais, a disposición adicional quinta da Lei 1/2016, do 18 de xaneiro, tamén atribúe á Comisión da Transparencia de Galicia a resolución das reclamacións

en materia de acceso á información pública, no suposto de resolucións ditadas polas entidades locais de Galicia.

Segundo. Procedemento aplicable

O artigo 28.3 da citada LTBG establece que o procedemento de reclamación se axustará ao previsto nos números 2, 3, e 4 do artigo 24 da LTAIP.

Neste punto é importante considerar que o artigo 23.1 da LTAIP establece que as reclamacións en materia de acceso á información pública terán a consideración de substitutivas dos recursos administrativo, para os efectos do disposto no vixente artigo 112.2 da Lei 39/2015, do 1 de outubro do procedemento administrativo común das administracións públicas (en diante, LPAC). Segundo este artigo 112.2 da LPAC:

“As leis poderán substituír o recurso de alzada, en supostos ou ámbitos sectoriais determinados, e cando a especificidade da materia así o xustifique, por outros procedementos de impugnación, reclamación, conciliación, mediación e arbitraje, ante órganos colexiados ou comisións específicas non sometidas a instrucións xerárquicas, con respecto aos principios, garantías e prazos que a presente lei recoñece ás persoas e aos interesados en todo procedemento administrativo.

[...]”.

A configuración legal das reclamacións en materia de acceso á información pública coma un recurso substitutivo do recurso de alzada, de carácter potestativo, así coma o teor do artigo 112.2 *in fine* da LPAC, determinan xa a aplicación das previsións da LPAC en materia de recursos administrativos ao procedemento destas reclamacións. Así se establece, de feito, no artigo 24.3 da LTAIP, segundo o cal “A tramitación da reclamación axustarase ao disposto en

materia de recursos na Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común”¹.

Terceiro. Prazo para a interposición da reclamación

O artigo 24.2 da LTAIP prevé como *“A reclamación interporase no prazo dun mes a contar desde o día seguinte ao da notificación do acto impugnado ou desde o día seguinte a aquel en que se produzan os efectos do silencio administrativo”*, debendo considerarse neste punto que, de acordo co artigo 20.4 da mesma lei, para o caso de falta de resolución das solicitudes en prazo, estas se entenderán desestimadas.

Pois ben, as previsións do artigo 24.2 da LTAIP han de entenderse moduladas, no que atinxe ao prazo para a interposición da reclamación no caso de desestimación presunta da solicitude, polo previsto no artigo 122.1 da LPAC que, ao regular o prazo para a interposición do recurso de alzada, establece que *“Se o acto non for expreso, o solicitante e outros posibles interesados poderán interpor recurso de alzada en calquera momento a partir do día seguinte a aquel en que, de acordo coa súa normativa específica, se produzan os efectos do silencio administrativo”*. Respecto á inexistencia dun prazo preclusivo para reclamar contra as desestimacións presuntas en materia de acceso, tamén se pronunciou o Consejo de Transparencia y Buen Gobierno no Criterio interpretativo 1/2016, do 17 de febreiro.

A reclamación foi presentada, en tempo e forma, con data do 14.4.2026, fronte á falta de resolución expresa dunha solicitude de acceso instada con data do 8.3.2026. Cómpre indicar, non obstante, que o interesado, de acordo coa información remitida por el á Comisión da Transparencia, recibiu unha

¹ A referencia á Lei 30/1992, do 26 de novembro, do réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común, hoxe derrogada, debe entenderse realizada á LPAC.

contestación expresa do Concello de Carral á súa solicitude con data do 25.5.2026.

Cuarto. O dereito de acceso á información pública

A Constitución española establece no seu artigo 105.b) que a lei regulará o acceso da cidadanía aos arquivos e rexistros administrativos, agás no que afecte á seguridade e defensa do Estado, á pesca dos delitos e á intimidade das persoas.

A este respecto a Sentenza do Tribunal Constitucional 164/2021, do 4 de outubro, indicou como este precepto non recolle unicamente un principio reitor da actuación das Administracións públicas, senón un auténtico dereito público subxectivo exercitable fronte a aquelas. Sinalou así a precitada sentenza:

«El art. 105 b) CE, encuadrado en el título IV, "Del Gobierno y de la Administración", incorpora un principio objetivo rector de la actuación de las administraciones públicas (art. 103.1 CE), derivado de exigencias de democracia y transparencia, así como un derecho subjetivo de las personas, ejercitable frente a las administraciones, con sujetos, objeto y límites definidos en el propio precepto constitucional, que fue desarrollado inicialmente en los arts. 35 h) y 37 de la Ley 30/1992, de 26 de noviembre, de régimen jurídico de las administraciones públicas y del procedimiento administrativo común , y actualmente en la Ley 19/2013, de 9 de diciembre, de transparencia, acceso a la información pública y buen gobierno.

[...]

A la vista de lo expuesto, debe señalarse que el acceso a la información integra el contenido de un derecho público subjetivo ejercitable frente a la administración que, no siendo absoluto, solo puede ser limitado por motivos predeterminados en la ley, en virtud de una previa ponderación de los intereses en juego. De este modo, la posibilidad de limitar el acceso a la información no constituye una potestad discrecional de la administración».

No mesmo sentido pronunciouse o Tribunal Supremo nas Sentenzas do 7.2.2023, rec. 8005/2021, e do 21.4.2023, rec. 350/2022, salientando tamén este Tribunal nas Sentenzas do 29.5.2024, rec. 1262/2023, e do 11.9.2025, rec. 7878/2024, a estreita relación do dereito de acceso á información pública coa transparencia na actuación administrativa e co principio de boa administración recollido no artigo 41 da Carta de Dereitos Fundamentais da Unión Europea.

Tratándose, xa que logo, o dereito de acceso dun auténtico dereito subxectivo da cidadanía fronte ás Administracións públicas, o artigo 13.d) da LPAC recolleu, coma un dereito das persoas nas súas relacións con elas, *“o dereito de acceso á información pública, arquivos e rexistros, de acordo co previsto na Lei 19/2013, do 9 de decembro, de transparencia, acceso á información pública e bo goberno e o resto do ordenamento xurídico”*.

Como sinala a exposición de motivos da LTAIP, o acceso á información pública debe ser un dos eixos fundamentais da acción política pois *“só cando a acción dos responsables públicos se somete a escrutinio, cando os cidadáns poden coñecer como se toman as decisións que lles afectan, como se manexan os fondos públicos ou baixo que criterios actúan as nosas institucións poderemos falar do inicio dun proceso no que os poderes públicos comezan a responder a unha sociedade que é crítica, esixente e que demanda participación dos poderes públicos”*.

Neste sentido o dereito de acceso á información pública vén atribuído a tódalas persoas (artigos 12 da LTAIP e 24.1 da LTBG), sen que estas teñan a obriga de motivar a súa solicitude de acceso á información (artigos 17.3 da LATIP e 26.4 da LTBG).

E, respecto do que ha de entenderse por *“información pública”* o artigo 24.1 da LTBG, seguindo o disposto no artigo 13 da LTAIP, a define coma os contidos ou documentos, calquera que sexa o seu formato ou soporte, que obren en poder

dalgún dos suxeitos incluídos no ámbito de aplicación da presente lei e que foran elaborados ou adquiridos en exercicio das súas funcións, engadindo que tamén se considerará información pública, a producida polas entidades que presten servizos públicos ou exerzan potestades administrativas, nos termos contemplados no artigo 4 da lei.

Deste xeito, a normativa de transparencia delimita o ámbito material do dereito a partir dun concepto amplo de información, que abrangue tanto documentos coma contidos específicos e se estende a todo tipo “*formato ou soporte*”. Ao mesmo tempo, acouta o seu alcance, esixindo a concorrencia de dous requisitos que determinan a natureza “*pública*” da información, cales son: a) que se atopen “*en poder*” dalgún dos suxeitos obrigados, e b) que fosen elaboradas ou obtidas “*no exercicio das súas funcións*”.

A amplitude no recoñecemento legal do dereito de acceso foi tamén recoñecida na Sentenza do Tribunal Supremo do 16.10.2017, rec. 75/2017, segundo a cal:

“en la Ley 19/2013 queda reconocido el derecho de acceso a la información pública como un auténtico derecho público subjetivo, al establecer que “Todas las personas tienen derecho a acceder a la información pública, en los términos previstos en el artículo 105.b) de la Constitución Española, desarrollados por esta Ley” (artículo 12); que la Exposición de Motivos de la Ley configura de forma amplia ese derecho de acceso a la información pública, del que son titulares todas las personas, y que podrá ejercerse sin necesidad de motivar la solicitud; que este derecho solamente se verá limitado en aquellos casos en que así sea necesario por la propia naturaleza de la información -derivado de lo dispuesto en la Constitución Española- o por su entrada en conflicto con otros intereses protegidos; y, en fin, que, en todo caso, los límites previstos se aplicarán atendiendo a un test de daño (del interés que se salvaguarda con el límite) y de interés público en la divulgación (que en el caso concreto no prevalezca el interés público en la divulgación de la información) y de forma proporcionada y limitada por su objeto y finalidad”.

Quinto.- Análise do expediente. Análise das causas de inadmisión.

Con data do 8.3.2026, o interesado solicitou ao Concello de Carral acceso a información pública respecto dos bloques de materias que se indican de seguido, para un período temporal que abrangue dende o 1.1.2019 ata a actualidade:

- Recoñecementos extraxudiciais de crédito aprobados.
- Reparos da Intervención en materia de contratación e gasto.
- Servizos ou contratacións que continuaron prestándose sen cobertura contractual vixente.
- Certificación de extremos non concorrentes.

Con data do 25.5.2026, o Concello de Carral notificou ao interesado un escrito en contestación á solicitude de información efectuada. O Concello comunica ao interesado que a solicitude de información non pode ser atendida, ao implicar “reelaboración” polos motivos que se sintetizan a continuación:

- A información non consta de forma agregada, sistematizada ou nun formato único que permita a súa entrega directa.
- O Concello dispón na área económica, duns medios materiais e persoais moi limitados. A atención da solicitude nos termos nos que foi efectuada comportaría a parálise da actividade ordinaria do Departamento de Intervención, para atender de xeito individualizado expedientes, facturas, decretos e actas plenarios dende 2019 até a actualidade.

Con carácter previo á análise da causa de inadmisión invocada, toda vez que o pronunciamento expreso do Concello tivo lugar unha vez esgotado o prazo legal

habilitado a tales efectos, cómpre lembrar que a observancia do prazo máximo de contestación ás solicitudes de información é un elemento esencial do dereito constitucional de acceso á información pública, tal e como se indica na exposición de motivos da LTAIP, ao manifestar que «co obxecto de facilitar o exercicio do dereito de acceso á información pública a Lei establece un procedemento áxil, cun breve prazo de resposta».

A maior abastanza, tal e como indica o interesado, a contestación remitida non reúne os requisitos dun acto administrativo de inadmisión: non contén unha parte dispositiva formal, non indica número de resolución ou decreto e non ofrece os recursos procedentes.

Con carácter previo á análise do fondo, e sen prexuízo das deficiencias formais que presenta a comunicación remitida polo Concello de Carral, cómpre sinalar que tales irregularidades non impediron ao interesado o exercicio efectivo do seu dereito de impugnación. Así o acredita o feito de que o propio interesado se opuxo aos fundamentos invocados polo Concello para a inadmisión ante esta Comisión da Transparencia de Galicia.

Neste contexto, procede entrar a examinar o fondo da motivación esgrimida polo Concello para inadmitir a solicitude de acceso á información pública, co obxecto de determinar se a causa invocada (reelaboración da información) ten amparo no réxime xurídico aplicable.

Marco xeral sobre a causa de inadmisión invocada: interpretación restritiva e carga da motivación

O artigo 18.1, c) da LTAIP dispón:

"Inadmitiranse a trámite, mediante resolución motivada, as solicitudes:

c) Relativas a información para cuxa divulgación sexa precisa unha acción previa de reelaboración.

A Sentenza do Tribunal Supremo do 16.10.2017, rec. 75/2017, fixou os principios que deben guiar a interpretación destas causas de inadmisión:

“La formulación amplia en el reconocimiento y en la regulación legal del derecho de acceso a la información obliga a interpretar de forma estricta, cuando no restrictiva, tanto las limitaciones a ese derecho que se contemplan en el artículo 14.1 de la Ley 19/2013 como las causas de inadmisión de solicitudes de información que aparecen enumeradas en el artículo 18.1, sin que quepa aceptar limitaciones que supongan un menoscabo injustificado y desproporcionado del derecho de acceso a la información.

Por ello, la causa de inadmisión de las solicitudes de información que se contempla en el artículo 18.1.c) de la Ley 19/2013, de 9 de diciembre, no opera cuando quien invoca tal causa de inadmisión no justifique de manera clara y suficiente que resulte necesario ese tratamiento previo o reelaboración de la información.

Asimismo, la posibilidad de limitar el derecho de acceso a la información no constituye una potestad discrecional de la Administración o entidad a la que se solicita información, pues aquél es un derecho reconocido de forma amplia y que sólo puede ser limitado en los casos y en los términos previstos en la Ley ...”.

Polo tanto, a inadmisión das solicitudes de acceso esixe cumprir cos seguintes requisitos:

- i) a inadmisión ha de basearse nalgunha das causas establecidas, con carácter *numerus clausus*, na LTAIP;
- ii) as causas de inadmisión deben ser interpretadas restritivamente, dada o amplo recoñecemento do dereito de acceso;
- iii) quen invoca a causa de inadmisión ten a carga de xustificar de xeito claro e suficiente a súa concorrencia.

Sobre este terceiro requisito, a Sentenza do Tribunal Supremo do 11.6.2020, rec. 577/2019, precisou que a motivación esixe unha *"justificación expresa y*

detallada que permita controlar la veracidad y proporcionalidad de la restricción establecida".

Causa de inadmisión por reelaboración

Polo que atinxe á interpretación da reelaboración, como causa de inadmisión das solicitudes de acceso, é preciso considerar o indicado polo CTBG no Criterio interpretativo 7/2015, do 12 de novembro, que descartou identificar o concepto de reelaboración coa mera suma ou agregación de datos, sen un tratamento mínimo daqueles pois, en caso contrario, argumenta o CTBG, o dereito de acceso á información pública pasaría a configurarse como o dereito ao dato ou a un documento.

Pola contra, considerou o CTBG que pode apreciarse a necesidade de reelaboración nunha solicitude cando a información que se solicita se refira ao mesmo ámbito funcional ou de actuación dun organismo e esixa:

- Elaborarse expresamente para dar unha resposta, debendo empregar varias fontes de información.
- Cando o organismo careza dos medios técnicos necesarios para extraer e explotar a información concreta que se solicita, resultando imposible facilitala.

Á súa vez, o CTBG, á hora de delimitar o concepto de reelaboración, tamén deslindou no Criterio 7/2015, esta causa de inadmisión do suposto de “información voluminosa”, sinalando o seguinte:

“... la solicitud de "información voluminosa", que aparece recogida en el artículo 20.1. En este caso, se trata de información cuyo "volumen o complejidad" hace necesario un proceso específico de trabajo o de manipulación para suministrarla al solicitante.

En este caso no se estaría ante un supuesto de reelaboración, por lo que tampoco sería un caso de inadmisión de la solicitud sino de ampliación del plazo para resolver. En este

sentido se pronuncia el artículo 20.1, párrafo 2 que dice textualmente "Este plazo (1 mes) podrá ampliarse por otro mes en el caso de que el volumen o la complejidad de la información que se solicita así lo hagan necesario y previa notificación al solicitante".

No obstante, sí puede tenerse en cuenta el elevado volumen de la información objeto de solicitud cuando ello suponga que, atendiendo también al alcance y objeto concreto de lo solicitado así como los medios disponibles, se incurra en algunas de las circunstancias o supuestos que, a juicio de este Consejo de Transparencia, impliquen que estemos ante un supuesto de reelaboración".

Pola súa banda, a xurisprudencia do Tribunal Supremo avalou os distintos parámetros fixados polo CTBG para apreciar a causa de inadmisión da reelaboración.

Neste sentido a Sentenza do Tribunal Supremo do 3.3.2020, rec. 600/2018, concorda co manifestado co CTBG ao entender que a mera agregación de datos non pode entenderse como reelaboración, introducindo así a distinción entre unha "reelaboración básica" que, a xuízo do Tribunal, non debería comportar, en liña de principio, a inadmisión dunha solicitude de acceso, e unha "reelaboración compleja", que pode deberse a varias causas, entre elas que a información non conste na súa integridade no órgano ao que se solicita a información e que si habilitaría á inadmisión da solicitude. Como sinala a referida sentenza:

"Ciertamente, el suministro de información pública, a quien ha ejercitado su derecho al acceso, puede comprender una cierta reelaboración, teniendo en cuenta los documentos o los datos existentes en el órgano administrativo. Ahora bien, este tipo de reelaboración básica o general, como es natural, no siempre integra, en cualquier caso, la causa de inadmisión prevista en el artículo 18.1.c) de la Ley 19/2013.

La acción previa de reelaboración, por tanto, en la medida que a su concurrencia se anuda una severa consecuencia como es la inadmisión a trámite de la correspondiente solicitud, precisa que tales datos y documentos tenga un carácter complejo, que puede deberse a varias causas, pero que, por lo que ahora importa, se trata de una documentación en la que su procedencia no se encuentra en su totalidad en el propio órgano al que se solicita, pues parte de tal información corresponde y se encuentra en la Casa Real, con el añadido

de que parte de tal información se encuentra clasificada, según la Ley 9/1968, de 5 de abril, sobre Secretos Oficiales, modificada por Ley 48/1978. Además del extenso límite temporal de la información solicitada de los vuelos militares desde 1976”.

Pola súa banda, a Sentenza do Tribunal Supremo do 25.3.2021, rec. 2578/2020, seguindo a mesma liña, referendou, como un criterio para valorar se existe, ou non, reelaboración, a *existencia dunha ou varias fontes de información*, entendendo que a circunstancia de que a información solicitada se atope na súa totalidade no órgano ao que se solicita opera, en liña de principio, en contra da apreciación da causa de inadmisión. Como refire a precitada sentenza:

“En el caso al que se refiere este recurso de casación, no puede apreciarse la existencia de una acción previa de reelaboración, y menos de cierta complejidad, pues a diferencia del supuesto examinado en la sentencia que acabamos de citar, la información a la que se refiere la solicitud de acceso no se encuentra dispersa y diseminada, sino toda ella se encuentra unificada en el mismo departamento ministerial y en el mismo registro, que se identifica en la misma solicitud de acceso, el Registro de inspecciones de puentes de ferrocarril [...]”.

Así mesmo, e en relación coa carencia de medios técnicos e persoais para extraer e explotar a información solicitada, como elemento determinante de reelaboración, se pronunciou a Sentenza da Audiencia Nacional do 7.10.2025, rec. 74/2024:

“Ahora bien, la información solicitada por la parte actora -número de sanciones impuestas en 2019 por facturas falsas en diversas Delegaciones de la AEAT, con desglose de importes cobrados, incobrables y pendientes- exige una labor que excede claramente el derecho a información pública ya existente. La información requerida no está directamente accesible ni se encuentra parametrizada informáticamente ni disponible de forma directa en los sistemas informáticos de la AEAT. Su obtención requeriría identificar manualmente expedientes sancionadores dispersos en múltiples unidades administrativas, analizar cada uno para determinar si la infracción se refiere a facturación falsa, valorar el grado de falsedad y extraer los importes correspondientes. Esta tarea no se limita a localizar documentos existentes, sino que exige una actividad intelectual y técnica de análisis,

clasificación y síntesis que constituye una auténtica elaboración de nueva información, no disponible en el momento de la solicitud.

En consecuencia, la petición incurre en el supuesto de inadmisión previsto en el artículo 18.1.c) LTyBG, al requerir una acción previa de reelaboración que no puede considerarse como un simple tratamiento o localización de datos”.

Aplicación da causa de inadmisión ao suposto concreto

Sentadas as premisas anteriores, o carácter restritivo co que deben apreciarse as causas de inadmisión, esixe deslindar, dentro da solicitude de acceso do interesado, aquela información cuxo acceso comportaría unha carga de traballo inasumible para o persoal do Concello, daqueloutra información que a Administración municipal xa ten que ter identificada e localizada, polo que o acceso do interesado a aquela non comportaría o risco dunha paralización ou menoscabo no funcionamento do Concello. En concreto, respecto da información solicitada:

- Servizos ou contratacións que continuaron prestándose sen cobertura contractual vixente: Cabe entender, dada a motivación ofrecida polo Concello, que concorre a causa de inadmisión invocada, sempre e cando non se trate de información xa recadada e sistematizada.
- Recoñecementos extraxudiciais de crédito aprobados e reparos da Intervención en materia de contratación e gasto: De existir esta información, haberá de concederse o acceso na medida na que esta xa fose recadada e sistematizada polo Concello de Carral para a súa remisión ao Consello de Contas e ao Tribunal de Cuentas, e estea parametrizada informaticamente. Nese suposto non estamos ante unha elaboración ex novo, polo que non é de aplicación a causa de inadmisión do artigo 18.1.c) da LTAIP. Tampouco a súa concesión xera o risco de paralización que caracteriza o carácter abusivo ex artigo 18.1.e).

- Certificación de extremos non concorrentes: Debe de sinalarse, tal e como defende o Concello na resolución ditada, que a emisión de certificacións tamén excede do obxecto propio do dereito de acceso, pois comporta a xeración dun documento novo, extremo non incluído no concepto de información pública que delimita o artigo 13 da LTAIP e que parte da preexistencia da información.

Neste mesmo sentido se pronunciou o CTBG, podendo citarse, por todas, as Resolucións 1331/2024 ou 378/2022, sinalando esta última como a LTAIP non ampara *“solicitudes de información que, en realidad, pretenden la obtención certificaciones, como acontece en este caso, puesto que tales certificaciones tienen la consideración de actos futuros en el sentido de que deben producirse o elaborarse expresamente, de forma diferenciada del contenido o acto que certifican, como consecuencia de la petición que se formule”*.

Distinto, cómpre sinalar, é o caso no que a persoa interesada solicite unha mera declaración de inexistencia de determinada información, pois neste suposto o obxecto do dereito de acceso non é un acto futuro, senón, unicamente, a indicación da inexistencia de determinada información.

Así as cousas, esta Comisión ha de recoñecer tamén o dereito de acceso do reclamante á información sobre a existencia, ou non, da diversa información relacionada na súa solicitude do 8.3.2026.

Con base nos feitos e fundamentos xurídicos anteriormente expresados, a Comisión da Transparencia, por unanimidade dos seus membros,

A C O R D A

Primeiro. Desestimar, nos termos e coas excepcións sinaladas no corpo desta resolución, a reclamación presentada por ----- contra a inadmisión por parte do Concello de Carral da solicitude de acceso á información pública formulada o 8.3.2026.

Contra esta resolución que pon fin á vía administrativa unicamente cabe, en caso de desconformidade, interpoñer recurso contencioso-administrativo no prazo de dous meses, contados dende o día seguinte ao da notificación desta resolución, ante a Sala do Contencioso Administrativo do Tribunal Superior de Xustiza de Galicia, de conformidade co previsto no artigo 10 da Lei 29/1998, do 13 de xullo, reguladora da xurisdición contencioso-administrativa.

Santiago de Compostela, na data da sinatura.

Andrés Lago Louro

Presidente da Comisión da Transparencia